

— Излиза седично. —
Годишният абонаментъ е 5 лв. За б' мѣсца — 3 лв. винаги предплатени.
Неплатени писма не се връщатъ.
Ръкописи назадъ не се връщатъ.
Абонаментъ и суми за обявления се приематъ въ печатницата на
Караивановъ & Влаховъ — Плъвень.

— За обявления се плаща:
за гармонд. редъ на I-ва стр. — 50 ст.
на IV-та стр. — 30 ст. За повече публикации се прави особено споразумение.
Съобщения, ръкописи, както и всичко относящо се до въстника, се изпраща наadr: в. Истина — Плъвень.

— Едикъ брой 10 ст. —

ИСТИНА

ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ.

— Едикъ брой 10 ст. —

ПОЗИВЪ

КЪМЪ

Избирателитъ от Плъвенската избирателна колегия.

Г. Г. Избиратели,

На 24 того ще се произведатъ избори за народни представители за XVI обикновено Народно Събрание. Тази нужда се наложи отъ събитията, които пръживя българския народъ пръвъ миналата година, които, за жалостъ, продължиха и пръвъ текущата. Слъдъ пътеските борби на българския войнъ, койго въздигна славата на народа и създаде една велика България, достойна да играе важна роля въ живота на Балканитъ, когато това важно гигантско дъло на народа, запечатано съ кръвта на десетки хиляди нагови синове, тръбаше да се запази като драгоценъ залогъ за свѣтлото му бѫдаще, тогасъ, неочеквано, настъпи погромъ на нашия идеалъ, ний го изпуснахме изъ лъвските си ръцъ и дори бѣхме принудени да откъснемъ частъ отъ тълото си, за да запазимъ живота си. Войната, която отначало бѣ наложена за съвобождане на нашия борбенъ събрать въ Македония и Одринско, по-послъ взема чисто завоевателенъ характеръ и въ връда на националната ни кауза, тръбаше сърби и гърци да измънятъ господството на турцитъ, за да създадатъ новъ робство въ Македония!

Виновниците за тази измъна на нашите свѣтли идеали и за погрома на България, отвсѣкъдъ се сочатъ управляющите тогава народници и цанковисти, въ лицето на тѣхните шефове Гешевъ и Даневъ. Тѣхното късогледство и безогледно отнасяне къмъ политиката на великите сили, както и къмъ аспирациите на нашите съсъди да се разширятъ териториално, въ връда на България — докара нахлуването на Ромънските войски въ съверна България и нашествието на турските въ Тракия и даже въ южна България. България биде окупирана отъ ромънци и турци, тя бъше нападната отъ петъ неприятелски армии, които цѣлиха нейното унищожение. И когато българската армия, пропита отъ горещъ и възвишенъ патротизъмъ, геройски бранеше правата на народа, признати и санкционирани отъ единъ съюзенъ договоръ — България тръбаше да сложи оръжието си и да приеме единъ недостоенъ миръ въ Букурещъ по-послъ въ Цариградъ.

Изпаднала въ едно тежко и отчайно положение, достигнала пропастъта, лишена отъ приятели и безсилна сама да защити себе си — България биде напустната и отъ правителството на Даневъ, който заръза управлението и затвори очи, за да не вижда какво става въ нея; Гешевъ замина за Европа да цѣри уши тъси, за да не чува плача на българския народъ; Малиновъ дезертира отъ властъта, както и всички други партии, които днесъ се ширятъ по градове, села и паланки, да искатъ народното довърие, а само водителите на либералните партии, подъ шевството на г-на Д-ръ В. Радославовъ, имаха кураж да застанатъ на чело на управлението, да отрятъ съпзитъ на народа и да спасятъ България. И тѣ изпълниха съ успехъ важната си мисия: само слъдъ иванадесетъ дни прѣкратиха военните дѣйствия, бързо сключиха многоочаквания миръ и армията се демобилизира, като останали войници се заврнаха по домовете си, за да се предадатъ на мирна ступанска работа; Ромънските войски, които бързо стигнаха до прѣградието на българската столица и бѣха наливиснали надъ Пловдивъ — се разврнаха освободиха окупирания България, слъдъ като откъснаха една частъ отъ нея, скъпа болезнена жертва, за изкупуване грѣшките отъ политиката на Даневъ; Турските бashiбозуци и редовни войски, слъдъ като отважиха цѣла Тракия, застрашиха южна България и правителството, въ изпълнение на върховния си дългъ къмъ отечеството, тръбаше да дѣйствува бързо и рѣшително, затова прие Цари-

градския миръ, спаси това, което можеше още да се спасява отъ придобивкъ на войната.

Лiberалното правителство даде доказателство за своя възвишенъ патротизъмъ и спаси страната. Историята ще отбѣлжи неговото самопожертвуване, като една рѣдкостъ въ живота на народъ.

Г. Г. Избиратели,

Днесъ, когато живота свободно се развива и България върви съ успехъ къмъ вътръшно закрѣпане, а въ международно отношение влиза въ единъ нормаленъ путь — виновниците за погрома на България зависятъ гладът на тѣзи успехи, като съ разни интриги и клъвetti, се стремятъ да намалятъ за слугите на правителството и да спечелятъ довѣрието на българския избирателъ **не гласувайте за тѣхъ**.

Днесъ, когато правителството полага извѣнмѣри усилия да урегулира финансовото и стопанско положение на страната и да постави на здрави основи поминака и благосъстоянието на народа — слабодушните и мними негови доброжелатели се нахвърлятъ върху правителството, като съ разни демагогства се мъчатъ да заблудятъ българския избирател и спратъ вървежа за правилното развитие на държавата. **Не гласувайте за тѣхъ**.

Днесъ, когато повече отъ всички други путь, българския народъ тръбва да се групира около правителството и съ съединени сили да го подпомогне, за да извади страната отъ критическото положение и заздрави раните, открыти отъ войната — разни земедѣлци, радикали, широки и тѣни социалисти, възползвани отъ свободата, съ тръгнали отъ село на село да проповѣдватъ учения — утопии, за обновление на държавата съ промѣна на обществения строй, а народа тѣкмо сега има нужда отъ почивка — не отъ сътрясения, на каквито тѣ искатъ да излѣжатъ страната. **Отмѣнете ги и не гласувайте за тѣхъ**.

Г. Г. Избиратели,

Настоящето правителство, съставено отъ либералните партии, повикано да ръководи сѫбините на България въ най-трудни връмени, съ гордостъ се явява прѣдъ българския народъ, за да иска неговото довѣрие и ний върваме, че той ще му го даде. Народа ще прѣцѣни заслугите на правителството и неговите гигантски усилия за спасение на държавата и на 24 того ще го подкрепи, за да върви съ по-голѣмъ куражъ напрѣдъ по пътя на заздравяването и прогреса. Декларацията на правителството, произнесена отъ министър-председателя Г-на В. Радославовъ, на 4 того въ столицата, отчертава бѫдащата дѣйност на правителството въ неговата вътръшна, външна и финансова политика на България. Ревизията на Букурещкия миръ, склучването на търговски договоръ съ Турция, мъроприятията за пострадалите въ войната и тѣхните съмейства, анкетата на войната, данъчните реформи, реформите въ народното ступанство и просвѣтата, както и грижите му за организирането на новите земи, взети по Цариградския договоръ, всичко това доказва, че правителството е съхванало **сегашните нужди на държавата** и зрело е обсѫдило да се прѣприематъ мѣрки за благото на народа. Отъ друга страна, произведените на 27 октомври т. г. селско-общински избори, при небивала до сега свобода, доказваха, че правителството има народното довѣрие поради искрените намѣрения на кабинета да изпълни задачите, които има за въ бѫдаще. Ето защо правимъ апѣль къмъ избирателите отъ Плъвенски окръгъ

и ги канимъ на 24 того да се притекатъ къмъ изборните урни и подадатъ гласа си за кандидатите на Либералните партии, приети отъ околийските и окръжните бюра и усъдени отъ централните бюра на управлящите партии, а именно:

1. Д-ръ В. Радославовъ, мин.-председател отъ София.
2. Панайотъ Г. Чорбаджиевъ отъ г. Никополь.
3. Ионко Г. Веселиновъ отъ гр. Троянъ.
4. Белизаръ Каракашевъ отъ гр. Плевенъ.
5. Никола Р. Кръстеновъ отъ гр. Ильвънъ.
6. Ноу М. Табаковъ отъ гр. Луковитъ.
7. Димитъръ П. Тошковъ отъ София.
8. Христо К. Бояджисъ отъ гр. Луковитъ.
9. Христо М. Марковски отъ гр. Троянъ.
10. Стоянъ В. Джабарски отъ гр. Ловечъ.
11. Аспарухъ Нешковъ отъ гр. Ловечъ.
12. Кено Ат. Игнатовъ отъ с. Долни-Джъбникъ.
13. Димитъръ Б. Матевъ отъ с. Лътница.
14. Михаилъ Цоковъ отъ с. Карабъ.
15. Пенчо Кирчовъ отъ с. Вина.
16. Петко Н. Илиевъ отъ с. Коприва.
17. Петко Петковъ отъ с. Петерница.
18. Никола В. Георгиевъ отъ Плевенъ.

Избиратели, гласувайте за горните кандидати!

Гласувайте съ зелената бюлетина, която носи избраници на окръга.

Да живе, ще и се развива България!

Да живе съзнателния български избирател!

Долу рушителите на България!

Да живе либералите, единствените стражи на България!

Плевенъ, 13 ноември 1913 год.

ОТЪ ОКРЪЖНИТЕ БЮРА НА
Съединените Либерална, Народно-либерална и
Младо-либерална партии.

Акционерно Търговско Дружество „Сила“ — Плевенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1288.

Акционерното Търговско дружество „Сила“ извънствява г. Г. Акционеритъ си, че свиканото за 17 ноември т. г. общо годишно събрание по нѣмане достатъчно депозиранъ капиталъ не се състоя, то се отлага за 1 декември т. г., когато ще се състои при колкото капиталъ има депозиранъ.

Дневния редъ остава същия обявенъ въ поканата № 1135 т. г. публикувана въ държавния вѣстникъ брой 252 и в. „Утро“ броеви 1002 и 1007.

Нови депозирания на акции ще се приематъ всѣки пристъпенъ день и до 5 часа слѣдъ обядъ на 30 ноември 1913 г.

Плевенъ, 2 ноември 1913 година,

Отъ управителния съветъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ ОТЪ 1 ЯНУАРИ
„Хотелъ Търговски“ — Плевенъ.

също и една барака на гара Сомовитъ.
1—5 Споразумение Михаилъ Памуковъ.

УЧИТЕЛЬ по математика, предава на ученици и ученички отъ прогимназията.

УЧИТЕЛЬ по нѣмски предава частни уроци.

Споразумение — РЕДАКЦИЯТА.

ИЛЮСТРОВАНИ КАРТИ.

Галерий — француска 1913, нѣмска, чешка, руска, българска и изгледи отъ Плевенъ.

Продава — книжарницата КАРАИВАНОВЪ & ВЛАХОВЪ.

Дава се подъ наемъ единъ дюженъ срѣщу Земедѣлческата Банка.
Споразумение съ МАИОРЪ ШИШКОВЪ.

Алеко Кръстевъ

Освѣнъ минерални цилиндрови масла, винаги се намира при него бензинъ за мотори и ламби, продажба на едро и дрѣбно. Който купи отъ него бензинъ обѣща, въ случаи че се поврѣдятъ ламбитъ отъ бензина да ги поправя безплатно.

1—5

Прѣдъ решителния денъ.

Че България прѣживѣ единъ по-громъ, изъ чийто крушения още не е излѣзла; че българския народъ — този народъ, който и по неустрашимост и по любовъ къмъ бащинъ кхътъ, може да се равни съ най-напредналите нации — получи единъ ударъ зашаматяющъ по вина на своите управници и кой знай кога ще се съзлезе за да замисли за своето бѫдже; злото е тъй тежко и грозно, та всѣки, който чувствува себе си малко много непосредствено виновенъ би слѣдвало да се прибере въ своята килийка и като кающъ грѣшникъ да се замисли за себе си и за страната на която се причиниха толкова бѣди — голъмтъ грѣшици: всички ония що участвуваха въ гибелните за народа „Коронни съвети“, днес съ пъзали между народа да се оправдаватъ и да се събвиняватъ. Всѣки гледа да снеме отговорност отъ себе си и да я възложи другому, безъ огледъ на онова, което съ правили въ ония тайни за народа съвети. Тѣ се обвиняватъ, тѣ ругаятъ, тѣ съхъ кълнятъ, а никой не излиза съ онай архива, която е тъй гибелна за ония, чийто мнѣния съ вписани и тъй нуждна за истината, когато народа ще дава своята довѣреност въ близкия 24 ноември.

Тѣ трѣба, да мълчатъ — а говорятъ лъжи; тѣ трѣба да се скриватъ отъ народа, отъ срамъ прѣдъ своите дѣла, а съхъ тръгнали безъ угрезение срѣдъ народа и го замоловатъ за да го поведатъ къмъ нови катастрофи; тѣ трѣба да си посипатъ главите съ пепель и да бѣгатъ по горите, а ето гледаме ги: съ ордени за голъми заслуги тѣ тръгватъ по градове и села да искатъ народното довѣре.

Мизерни български бюротрати!

Да всички ония, които въ най-критическите дни за българия бѣха забравили народните нужди и своя високъ обществен постъ бѣха обѣрнали на мухолясала канцелария за гешефти, като отъ званието си народенъ представител злопотрѣбиха и не отидаха тамъ, гдѣто съ хиляди български синове гасиѣха и мрѣха като мухи, а одариха по командировки съ баснословни заплати и дневни и отнимаха къщия на изложения и забравенъ войникъ; всички ония дипломати и консули, които въ най-тревожните за нацията ни дни — спѣха и купуваха държавните цѣнности за да правятъ гешефти; всички ония партийни представители, които и въ прѣдсърпините дни на държавата ни — пакъ лакейничиха прѣдъ Властираздавача — всички тѣзи съ мизерни бюротрати.

И ако България пострада то се длъжи на този бюротратизъмъ, които отъ години се насаждда у насъ и на когото коренитъ ще отида по дѣлбоко, ако българския избирателъ не докаже на 24 ноември, че е си съ национална, че е отвратенъ отъ досегашната ни дипломация и политика, че е възмутенъ отъ тоя прѣстъпенъ начинъ на защита на неговите интереси.

И че най-сетне иде денъ на упомянето и е смазана главата на злото.

Търсятъ виновниците!

Цѣлиятъ ежедневенъ печатъ, става вече толкова мѣсеци какъ тѣрси виновника на българската катастрофа. И на спокойния и незасегнатъ отъ партийната поквара гражданинъ, става тѣжно като гледа тази старата хайка, която все още не е успѣла да посочи оня, който опрости отечеството. Да не би, мисли си той, виновникъ, измъчванъ отъ гризене на собствената си съвѣтъ, въ вихра на послѣдната война, сърицарско себетрицание, да е останъ

вилъ коститъ си по македонските усии; или, сломенъ отъ пакоститъ, който нанесе на страната, той иска да се укрие отъ укорителните погледи на обществото, да се скита низъ пустите гори, блуждающъ, осамотенъ, прѣзренъ...

Не, отговаряме ни! Виновникътъ е живъ и вмѣсто да търси искупление за своя грѣхъ въ рицарската смърт или отшелничество — той обитава раскошенъ дворецъ, въ гиздавата столица на отчаяното отечество. Той, често пти съ папка подъ мишница, мѣре коридоритъ на миривитъ съдилища, гдѣто дѣлгътъ го вика да застъпва страната на потиснатите и онеправданите. А вечеръ, изморенъ отъ дневната уморителна, но твърдѣ доходна работа, той се връща въ къщи и прѣлиства вѣстниците. Потъналъ въ удобно крѣсло, отъ червенъ плошъ, пушейки слѣдобѣдната пуря, той често съзира погледа си на фаталните въпроси: *кой е виновника?* Тогава, малката фигура на злостория човѣкъ се търси отъ ехиденъ смѣхъ. А въ царствената тишина на раскошния замъкъ, се едва чува шепота на тѣзи думи: „тѣрсете прости хора, тѣрсете безъ да ме намѣтите нѣкога. Азъ хвѣрлихъ пепель въ очите на опасните вѣстници и затуй той ме често налучква, безъ да може да ме види“. И отново ехиденъ смѣхъ се носи изъ дворецъ...

И все пакъ, кой е виновния?

Та нима е мѣжно да се отговори на този въпросъ, толкова книги и мастило да се напише името на единъ човѣкъ, името на оня, който ископа гроба на България. Защо има нужда да се заблуждава здравият разумъ на „прости“ български народъ, който по инстинктъ налучва виновника и неговото име се носеше отъ уста въ уста, отъ Бѣло-море до трѣнските висини. Кой бѣ поставенъ на най-високото дѣржавно стїпало, когато цѣлия български народъ, образувалъ изть отъ собственитѣ си гърди пазеще границите на отечеството? Кой разполагаше съ живота на 600-хилядната българска армия, която изнемогваща прѣвзъ цѣли единадесетъ мѣсеци, лѣтя отъ побѣда къмъ побѣда?

Това бѣ, безъсъмнено, правителството: *това бѣ г. Даневъ!* И въпрѣки всички издирвания, прѣприети отъ разни страни, побужденията на които не е мѣжно да се отгатне — българския народъ одавна знае това име. Напрѣзни съ, прочее усиливията на ония, които искатъ да търсятъ виновника, съ скритата цѣль да не казватъ името му.

Но днесъ съвсѣмъ не е тамъ въпросъ. Виновникътъ се знае, знаятъ се и неговите малки и големи сподвижници. Днесъ питатъ само, какво наказание ще е потрѣбно да му се наложи, за да може обществената съвѣтъ да бѫде удовлетворена. И на тази тема ние искаеме да говорятъ ржководителъ на общественото мнѣние и здравия разумъ на българския избирателъ.

Чакъ сега кандидатъ!

Резилъ станахме на свѣта. Като рекоха всички: „дръжте България!“ тя е опасната държава, която ще погълне единъ денъ всичко, дръжте да я смахнемъ!“ И я смахаха. По команда отъ петъ страни и събръ и гърци и черногорци и турци, та нещъ ли и румъни — всички върху България? Е иди, че се брани.

Биха ни брате мой, унизиха ни и грабиха хубаво.

Ние Балканските левове се върнахме съ ожулени кожуси отъ бойното поле. И почнахме да диригиме виновниците. Бе тукъ виновникъ, тамъ виновникъ, нѣма, та нѣма. Гешевъ сочи царя, Даневъ сочи Савова, Савовъ сочи Данева; единъ сочи радославистъ, други пъкъ стамболовистъ и т. н. Най послѣ

и Александър Димитровъ се обади отъ „Земедѣлско Знаме“, Умна глава си е човѣка — не ще и дума! Професоръ Шишмановъ се провиква. Нѣмаме си дипломати — тамъ е злото! Какво? Дипломати ли нѣмаме? Има си хасъ! Идете въ редакцията на „Земедѣлско Знаме“ и вие ще се уѣдите, че България има отлични синове, дипломати първо качество! Че какво е Грей при нашия Александър Димитровъ! Виновникътъ, казва той, е народа. Народе, народе, ти си виновенъ! Слѣдъ народа иди чл. 17 отъ конституцията. Нали ти казахме ние, бе народа, да ни изберешъ въ Великото Народно Събрание, та да провалимъ чл. 17. А ти не слушаше и не прати въ събранието само друженици, а прати най-разнообразни депутати. И ето ти тебе резултатъ: чл. 17 се одухотвори. Я да не бѣше тоя фаталън членъ, щѣше ли да има съюзъ? Не щѣше. И война нѣмаше да има и всичко щѣше да бѣде въ миръ. Щѣхме и сега да ги гледаме педа, а то сега на нищо не прилича! Умни му сж приказките на човѣка. Вината е въ чл. 17. Долу чл. 17! Ама ще речете, а бе то всичко дигъ не е тѣй, ама нейсе. Я да бѣше се свѣршила още въ Лондонъ съ Турция прѣвъ зимата и да бѣхме поискали автономия на Македония съгласно договора, да видимъ тѣй ли щѣше да бѣде. Щѣхме да вземемъ до Демиръ Хисаръ, Кавала щѣше

да бѣде наша, а Солунъ щѣше да бѣде на Македония. Туй щѣше да бѣде асълъ Македония за македонците. Гърциятъ щѣха да взематъ Критъ, Сърбите Нови-пазарски Санџакъ и щѣше да се свѣрши всичко още миналата година. Главали щѣше да ни заболи? Всички щѣхме да бѣдемъ доволни. Тогава нѣмаше да има виновни и чл. 17 щѣше да бѣде виновенъ. Но сега, когато я оцапахме, сега чл. 17 е виновенъ! Чий приѣди чл. 17 си правѣхме сватълътиятъ ту съ Русия, ту съ Австро-Унгария и защото ний сме забравили чл. 17, затуй я докарахме до туй дередже. Нали всѣки казва днесъ, че войната ни срѣщу съюзниците не е била дипломатически подгответена. Или кое то ще рече, ние сме забравили чл. 17. Я да бѣхме си опекли отъ порано работата, да видимъ щѣше ли да става дума за ревизия на съюзнишкия договоръ. То се вижда, че не е чл. 17 виновенъ, нито пакъ народа, защото той си казва думата: не ще война. Александър Димитровъ тамъ мѣлчи. Той знае само едно: виновникъ е народа и чл. 17! Махнете чл. 17 и пакъ ще стане добро! И ние артьъкъ кандидахме. Долу чл. 17. Ами ако той стане чл. 18, тогава дали ще бѣде добро?

„Турнали му феса—Алия. Смѣхали го—пакъ сѫщия!“

Кандидахме, брате Александре. И Шишмановъ разправя, че нѣмали сме дипломати!

възвѣшането избирателитѣ? Не. Тѣ не ще подадатъ гласове за хора, които мамятъ населението съ демагогство, които се стремятъ да заведатъ България къмъ междуособици и разтелие.

Нима българските избиратели ще се вслушатъ въ гласа на хората които си служатъ само съ най-вулгарното демагогство, за да отнематъ гласа на избирателитѣ? Нима българскиятъ народъ ще даде възможностъ на нѣколцина личности, да разрушатъ и онова, което България запази слѣдъ прѣдателството на бившето правителство?

Не, българскиятъ народъ не иска погроми, не иска ужаси, не иска нови катастрофи!

За социалистите ли ще гласува български избирателъ? Не. Гласове не ще бѣдятъ подадени за онѣзи, които искатъ да рушатъ всичко, безъ да знаятъ какво ще поставятъ на мѣстото на разрушеното.

Българскиятъ народъ иска да се твори, а не да се разрушава. Българскиятъ народъ иска да има управление, а не анархия въ неговото отечество.

Той не иска да види България изложена на нови бѣдствия.

Вий не ще гласувате нито за прѣдателитѣ на България, нито за тѣхните съучастници, нито за онѣзи, които ви мамятъ съ лъжливи обѣщания, за да докаратъ разрушението на България.

Вий ще гласуватъ за кандидатъ на либералните партии! Вий ще гласуватъ за лицата, които ще подкрепятъ правителството въ неговата трудна задача!

Вий ще гласуватъ за онѣзи, които въ парламента, заедно съ правителството, вслушватъ се въ възпрашването на народните и църковни интереси! Вий ще гласуватъ за онѣзи, които въ парламента, заедно съ правителството, вслушватъ се въ възпрашването на народните и църковни интереси!

Всички Вий съ лозунга:

„По пътя на либерализма въмъ свѣтътъ бѫднини!“

Ще утидите при урните.

И съ подадените гласове за кандидатъ на либералните партии, вий ще удивите свѣта съ своята зрълостъ, както го удивихте съ своето геройство.

Така ще се прѣмахне извора на злото въ България така ще се подгответъ свѣтли дни въ бѫдещето.

Нито гласъ за другите партии!

Всички гласове за кандидатъ на либералните партии.

На 24 ноември България ще покаже на свѣта, че работи за своето бѫдеще.

На 24 ноември, българските избиратели ще дадатъ своята подкрепа на правителството, което даде вече много доказателства, че работи за:

1. Издигането на България въ международното общество.

2. Създаването условия, по дипломатически пъти, за да се постигне ревизията на Букурешкия договоръ.

3. Подобрене условията за разширяването на българската търговия и индустрия чрезъ склучването на търговски договоръ съ Турция и другите държави.

4. За подобрене положението на пострадалите войници и тяхните съдържаници, прѣзъ време на войната.

5. За установяване редъ, спокойствие и законностъ въ страната.

6. За даване заслуженото наказание на виновниците, за бъдствията, които постигнаха България.

7. За реформи въ народното становище — нѣщо, което е необходимо да се засили становището на българските граждани.

8. За промънъ на данъчната система, като се наяди съгласно по-датните сили на народа.

Вий нѣма да подадете своите гласове за кандидатъ на народните и църковни интереси! Вий нѣма нито единъ гласъ да пуснете за онѣзи, които прѣдадоха България! Вий съ прѣвъръните гледате на тѣхната нахалностъ да идатъ сега между васъ, слѣдъ като прѣдадоха България, и да искатъ пакъ да ви мамятъ. Вий ще имъ прочетете присъдата, когато въ урните не ще има пуснати за прѣдателитѣ на България гласове.

Съ това ваше прѣвърънение, вий ще покажете на свѣта, че България понесе бѣдствия поради прѣстъпното прѣдателско управление на църковни и народници, но не благодарение наръзността на българския народъ.

Слѣдъ вашата присъдата на 21 ноември църковни и народници очакватъ присъдата на угловавния сѫдъ за държавната измама.

За каравелистътъ, демократътъ вий, избиратели, не ще подадете своите гласове. Тѣхниятъ шефъ Малиновъ бѣ съучастникъ на Даневъ и Гешевъ. Тѣ тримата подгответъха бѣдствието за България. Тѣхниятъ шефъ Малиновъ на 3 юни позорно избѣга да състави кабинетъ, защото се научи, че голъма е опасността за България. Той не е мислилъ и не мисли за България. Въ 1908 г. той плати десетки милиони за независимостта и скри задъ своята скуча виновникътъ за пропилата кръвъ на русенските граждани.

Кой българинъ ще гласува за кандидатъ на Малиновъ — човѣкътъ, който сътрудничеше на Даневъ и Гешевъ и който изостави България въ най-тежкия моментъ? Българинъ за прѣдатели не гласува!

За радикал-демократъ ли ще гласува български избирателъ? Не, българскиятъ народъ нѣма да гласува за онѣзи, които не работятъ за бѫдещето на България, а работятъ за нѣкакви теории, които тѣ нито разбиратъ, нито нѣкога ще разбератъ.

Българскиятъ народъ нѣма да гласува за хората, които подкрепиха прѣдателската политика на Даневъ, а сега обвиняватъ Царя. Тѣ сж измамници, които всѣки моментъ могатъ да измамятъ народа.

Тѣ мислятъ само за своите лични изгоди.

За земедѣлъците ли ще гласу-

Кой въоржжи българските врагове

Прѣдателството на бившето правителство.

Бившето правителство, е дало 2,250,000 лв. на черногорския крал Нинита, съ които пари този крал въоржжи своята войска и я изпрати срѣщу България.

Народници и църковни заявиха, че тѣзи пари сж дадени на Никита, като на съюзника на България.

Това не е истина.

Ето кога сж дадени тѣзи пари:

На 3 октомври 1912 година — 750,000 лева. На 20 октомври — 750,000 лева и на 29 декември 700,000 лева.

Въ началото на мѣсецъ декември отношенията на България сънейните съюзници не бѣха вече добри. И Сърбия и Гърция бѣха започнали своя тероръ надъ българите въ Македония. Призракътъ на войната се виждаше вече.

Въпреки това Гешевъ и Даневъ правятъ на крал Никита единъ разкошенъ новогодишенъ подаръкъ.

Тѣ даватъ пари на съюзника на срѣщу България.

Не е ли прѣдателство да дадешъ пари на единъ крал, който е въ съюзъ съ една коварна съсѣдка, която се готви да те нападне и да те ограби?

Какъ църковнистъ и народници могатъ да оправдаятъ тѣзи два милиона лева? Отъ кого ще прѣставятъ тѣ разписки за оправданието имъ?

И какъ ще оправдаятъ даването грамадни суми на черногорския крал, когато войната между България и Сърбия заедно съ Черни Гора бѣ въ своето надвечерие?

Сегашното правителство израсходва извѣстни суми — но то ще каже народу, защо ги е дало. Тѣзи пари сж за България употребени. Тѣ не сж дадени за да се въоржаватъ враговете на България.

Народътъ чака отговоръ отъ прѣстъжниците и прѣдателите, които сж давали пари на враговете народни.

Министерството на търговията, съ окръжно № 5381 отъ 19 октомври е разпоредило до оклийските началници да съставятъ и обнародватъ най-късно до 10 ноември списъци на всички лица, имащи право на избиратели за търгов.-индустриалните камари.

Споредъ закона избиратели сж всички търговци, индустриалци, занаятчи, бакали и кръчмари и по селата, които плащатъ най-малко 35 лева данъкъ занятие или патентъ.

Ония г. г. избиратели, които искали да упражнятъ правото си на избиратели за членове на търгов. камара, тръбва да се заинтересуватъ и видятъ, дали сж записани въ избирателните списъци, които ще публикатъ оклийските началници. Които не сж записани не ще могатъ да гласуватъ.

№ 394.

Извѣстявамъ, че отъ 22 ноември до 23 декември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученишкото землище, а именно;

1. Нива въ мѣстността „Бодюо“ отъ 11 декември 2 ара при сж съсѣди: Братия Китови, Колю Игнатовъ Тончо Николовъ и пътъ за 224 лева.

Горния имотъ принадлежи на никола П. Николовъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взискането на Димитъ Хр. Диновъ отъ г. Плевенъ за 463 лв. лихвитъ и разносъ по изпълнителния листъ № 4466 издаденъ отъ I Плевенски Миров. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ Горната цѣна.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ 6/XI 1913 год.
Дѣло № 395/912 г.

II Съд. Приставъ: К. Димитровъ

Осемнадесето годишно събрание на Акционерното Търговско Дружество „СИЛА“ въ гр. Плевенъ.

ДОКЛАДЪ

до Г. г. Акционерите на дружеството.

Г. г. АКЦИОНЕРИ,

Въ днешното годишно събрание имаме честь да Ви представимъ на одобрение „балансът“ и сметката „печалби и загуби“ за миналата 1912 година.

Съгласно чл. 36 отъ уставът на дружеството и 202 отъ Търговския законъ, ние въ ревизията си сме констатирали винаги правиленъ вървежъ на дружествените операции. Сега слѣдъ една внимателна проверка на сметките въ главната книга къмъ 31 декември 1912 год. изложени въ специалната къмъ отчета вѣдомост; слѣдъ като провѣрихме и баланса съ сметката печалби и загуби включени на 31 декември с. година, съмѣмъ да ги поднесемъ на благосклонното Ви внимание, като вѣрни и точни съ дѣйствителността, да Ви молимъ да ги приемите и Вие за такива и да освободите отъ отговорност управителния съветъ и директоръ-касиеръ за отчетната 1912 година.

гр. Плевенъ, 7 ноември 1913 год.

подп. Провѣрителенъ съветъ: {
Г. Гановъ.
С. Данковъ.
Г. Точевъ.

БАЛАНСЪ

На Акционерното Търговско Дружество „СИЛА“ -- Плевенъ за 1912 година.

АКТИВЪ	ЛЕВА	СТ.	ПАСИВЪ	ЛЕВА	СТ.
Капиталъ не внесенъ	100000	—	Капиталъ	500000	—
Ипотекарни заеми	74401	—	Запасенъ фондъ	31309	95
Портфейлъ	263006	98	Кредитори	103039	26
Заеми срѣщу цѣнни книжа	31744	—	Срочни влогове	131511	97
Сконтирани заеми	61237	84	Безсрочни влогове	125334	10
Текущи сметки	309679	67	Чужди записи	61744	69
Сѫдебни дѣла	39580	88	Депозити	16828	51
Сѫдебни разноски	2933	28	Разни	46	96
Полици за инкасъ	78573	20	Възнаграждение за управителния съветъ и служащите	1175	76
Движими и Недвижими имоти	24557	66	Държавното съкровище	378	41
Цѣнни книжа	11100	—	Дивидендъ за миналата година	1137	50
Гербовъ сборъ	45	25	Лихви за 1913 година	904	61
Касата	9696	96	Резерви за данъци и други	12000	—
	1006556	72	Дивидендъ за 1912 година	21150	—
	1006556	72			

Подп. Директоръ-Касиеръ: Г. Тодоровъ.

подп. Провѣрителенъ съветъ: {
Г. Гановъ.
С. Данковъ.
Г. Точевъ.

ПЕЧАЛБИ И ЗАГУБИ

На Акционерното Търговско Дружество „СИЛА“ -- Плевенъ за 1912 год.

да дава	ЛЕВА	СТ.	да зема	ЛЕВА	СТ.
I. Лихви.			I. Лихви.		
Платени на безсрочни влогове	5627	52	Отъ краткосрочни заеми	15433	28
" " срочни влогове	8126	02	" текущи сметки	29570	37
" " текущи сметки	1081	93	" заеми срѣщу цѣнни книжа	1738	15
" " разни	7428	79	" ипотекарни заеми	3845	65
Лихви за 1913 година	904	61	" сконтирани записи	3549	96
II. Общи разноски.			II отъ комисиона	592	23
Заплати за служащите	8100	—	III отъ разни	5597	65
Данъкъ згради и поземленъ	354	23	VI събрани лихви прѣзъ 1911 год.	8687	14
Възнаграждение управителния и провѣрител- ния съветъ за с/ка 1911 год.	750	—			
Канцеларски и други	1126	01			
III. Резерви:					
Резерви за данъци и др.	10330	24			
IV. Чиста печалба	23515	32 лв.			
5 % отъ чистата печалба за запасенъ фондъ	12000	—			
3 % отъ чистата печалба за възнаграждение управителния съветъ	1189	56			
2 % отъ чистата печалба за възнаграждение служащите	1175	76			
90 % отъ чистата печалба за раздаване срѣ- щу купонъ № 9 или закрѣглена сума	21150	—			
	69014	43			
	69014	43			

подп. Директоръ-Касиеръ: Г. Тодоровъ.

Провѣрено съгласно чл. 36 отъ устава на дружеството и намѣreno съгласно съ книгите на дружеството.

подп. Провѣрителенъ съветъ: {
Г. Гановъ.
С. Данковъ.
Г. Точевъ.